

Ferðafrágreiðing

5. partur

Fráferð, heimferð og endi á eini frálíkari London-ferð

Hetta er ein serligur háttur at ferðast, og eisini eitt serligt fólk. Er tað ikki tað vit øll siga, at vit eru ein serstøk tjóð, ja so serstøk, at 1 prosent av henni heldur sína páskafrítíð í London?

Nei, vit kunnu ikki samanbera tað við, at 1 prosent av fólkinum í Japan hevði sína páskafrítíð í Tórshavn ella 1 prosent av fólkinum í Bretlandi hevði sína í Skopun. Tað hevði verið óhugsandi, og tað hevði rætt og slætt ikki borið til

SETT SAMAN:
ÓLAVUR Í BEITI
MYNDIR:
HERALVUR JACOBSEN

12. apríl, 1. páska dagur

Visti eg, at tað var so góður »stemningur« í Viking Club í gjárkvöldið, fór eg ikki til koys. Men eg fekk góða endan við harafurtimóti og tað hevur ikki verið spældur so góður tónleikur á øllum tórinum sum frá klokkan 05.30 til 06.30 í morgun, tá ið Rasmus & Vimenn máttu gevast, tí starvsfólkini í barni ella á náttklubbinum vóru troytt, og vit skilja tey so væl.

Tónleikurin spenti frá Santana til Freddy Mercury og aftur til Skeyk og The Who, og haðani til Eric Clapton og Billy Joel, bert fyri at geva eina leysliga lýsing av, hvussu frálíkur og djarvur tónleikurin var, og fólk hugnaðu sær rættiliga, bæði ung sum hálvung og hálvgomul, og sanniliga var eisini onkur eldri enn eg og Kolbein, sum onkur helt hevði fingið skipstroyggjuna stolna av Madame Toussaud starvsfólki. Tað passaði kortini ikki, tí alt var uppá pláss, tá avtornaði.

Skal eg geva eina hjálparleysa roynd at lýsa fráferðina, so mást tú fyrst ímynda tær, at tú ert ímillum tvær brýr sum Tower Bridge og London Bridge og ímillum tær liggja HMS Belfast og Norrøna.

So verður loyst og øll ljós lýsa, klokkan er um 23, kanska meiri. Siglt verður við lítli ferð móti brúnni, Tower Bridge, sum fer upp.

Meistarliga bygningsverkið St. Paul's Katedralur sum Sir Christopher Wren teknaði. Hesin sami arkitektur vildi eisini hava breiðar vegir í London, men tað vildi býarstýrið ikki, tí er stóðan sum hon er í dag við smølum vegum og sera trongligt er allastaðni

Brúgvín er 109 ára gomul, men verkið sum hálur hana upp er ikki so gamalt, tað er nýggjari.

Og meðan alt hetta gongur fyri seg, spælir Tvøroyrar hornorkestrur fósturlandsangir frammi á brúgvatani, og fleiri hundrad fólk standa á landi og eygleiða Norrønu, sum fer strúkandi spakuliga framvið.

Hátiðarlíkur dāmur er yvir øllum og eisini lötuni.

Alt tornið ella bæði tornini á Tower Bridge eru upplýst og tað er Norrøna eisini. Norrøna er so komin um brúnna og hon verður lorað líka so spakuliga niður aftur, sum hon var háláð upp, og vit fara øll inn aftur at seta okkum, eftir at hava upplivað hesa sjón.

Kanska kemur hon ongantíð aftur, og kanska verður farið avstað aftur komandi ár, um Gud vil. Soleiðis

eru tey flestu ikki farin áður úr London, í slíkari hátfjarligari løtu.

Áðrenn alt hetta meistarliga bil, hevur Tvøroyrar hornorkestrur spælt í Viking Club og eisini saman við Fuglafjarðar manskóri sum so tók yvir, til Norrøna fór avstað.

Viking Club var stúgvandi fullur, frá teim heilt smáu ferðafólkinum sum

hava gjørt alt so livandi um-

borð henda túrin, til tey 90 ára gomlu sum hættaðu sær hesa ferð, og enn tá hevði ein sín 90 ára føðingardag umborð. Hetta er ein serligur háttur at ferðast, og eisini eitt serligt fólk. Er tað ikki tað vit øll siga, at vit eru ein serstøk tjóð, ja so serstøk at eitt prosent av henni heldur sína páskafrítíð í London?

Nei, vit kunnu ikki samanbera tað við, at eitt pro-

sent av fólkinum í Japan hevði sína páskafrítíð í Tórshavn ella eitt prosent av fólkinum í Bretlandi hevði sína páskafrítíð í Skopun. Tað hevði verið óhugsandi og tað hevði rætt og slætt ikki borið til.

Tí eru vit ein serstøk tjóð, og eitt serstakt fólk!

Eisini tí!

Soleiðis havi eg ongantíð upplivað eini páskir áður, at vakna mitt á nátt upp til liviligan tónleik og glað fólk. Ikki eitt róp er at hoyra, eingin træstast um tað nú eru 531 ella 530 trin upp í tornið í St. Pauls, ella um tað búgva 5.000 ella 6.000 ella 4.000 fólk í City of London.

Ferðaleiðararnir vóru sera ósamdir um, hvussu nógv fólk búgva í City of London, tað eru vit ikki. Smáting í okkara verð, sum hava havt eina góða ferð saman við góðum fólk úr øllum landinum. Vit hava einki at samanbera við, men vit halda, at hetta var ein frálíkur túrur. Spelimeninir hava kanska onkran annan túr í huganum, tá tað vóru yvir 600 fólk við, men tað hava vit ikki, tí hesin er tann besti, og hann er ikki liðugur enn, tí vit siggja land.

Veðurmenninir eru kanska ikki so blíðir við okkum, havi eg hoyrt, men tað bilar einki, tí ferðin er ikki meiri enn knapt tvey døgn, og hvat er tað hjá eini siglandi tjóð at balast á havinum í tvey døgn í so stórum og góðum skipi og nakrar rúkkur eru í sjónum sum havnarmaðurin segði?

Og meðan eg havi skrivað um siglandi tjóðina, so má

Tvær vakrar og dāmíglar dāmur úr Fuglafirði taka sær stundir til eina friløtu. Helst lurtar tær eftir manskórinum, sum gjørdi ferðina so heimliga og hugnaliga

Soleiðis sá mangan út á ferðini, tá ið siglt var. Her siggja vit konfektiskjur o.a., men eisini tær vátu vørurnar lógu og sigldu á dárkinum